

Zoetermeer, 28 december 2020

*In stilte en in angst
kom ik werkelijk tot mijn gevoel
Tot mijn zijn hier
Altijd het besef gehad over hoe nietig een mens is
Alleen in moeilijke tijden hef ik
mijn handen op naar de hemel en is er altijd de vraag Waarom
Soms is er geen antwoord op de Waarom vraag*

*Het leven is eenvoudig, het draait om de liefde, zorgen voor elkaar, om dankbaarheid
en om nederig te zijn in het leven. Dan voel ik weer de stilte en de kalmte in mij.*

Lieve familie, vrienden en donateurs,

Het jaar 2020, wat een bizar jaar! Het bracht de wereld tot stilstand. Mijn gevoel over dit jaar heb ik tot uitdrukking gebracht in de cursief gedrukte tekst hierboven. Aan alle mensen die ernstig besmet zijn geraakt of een geliefde hebben verloren, wens ik kracht en liefde. Ook zijn mijn gedachten bij hen voor wie de economische en sociale gevolgen van deze pandemie groot en ingrijpend zijn. Ik vertrouw erop dat er betere tijden zullen komen en dat we weer volop van het leven en het met elkaar samen zijn kunnen genieten.

Ook in het Radha Kishan Home en in het Manasu Girl Care Center hebben de kinderen het dit jaar zwaar. Op 25 maart is India in total lockdown gegaan. De overheid heeft toen het besluit genomen dat kinderen die in opvanghuizen wonen, maar wel nog een familielid hebben, tijdelijk bij dit familielid moeten gaan wonen. Dit om een snelle verspreiding van het virus te voorkomen. De total lockdown heeft tot 1 juni geduurd, maar de scholen bleven maandenlang gesloten. Pas sinds november mogen kinderen van de basisschool en de middelbare school weer fysiek aanwezig zijn op school. Kinderen die een beroepsopleiding volgen, krijgen nog steeds online les.

Gelukkig zijn er in beide opvanghuizen geen besmettingen. En dat terwijl India na de Verenigde Staten het hoogst aantal besmettingen heeft. Van de 1.3 miljard inwoners zijn meer dan 10 miljoen mensen besmet geraakt met het coronavirus.

In India ligt het dodental trouwens lager dan in de VS. Wetenschappers uit India hebben hier onderzoek naar verricht. Hun conclusie is dat de armoedige omstandigheden waar veel Indiërs in leven, onzuiver water, onhygiënisch voedsel en vervuilde lucht, bijdragen aan het weerbaarder maken van het immuunsysteem. De kinderen en het personeel in beide opvanghuizen van Manasu maken het goed.

De kinderen in het jongenstehuis steken lichtjes aan voor de coronaslachtoffers

Meisjes uit het Manasu Girl Care Center met zelfgemaakte mondkapjes

Dit jaar was het vanwege het coronavirus en de lockdown voor mij niet mogelijk om een bezoek te brengen aan de opvanghuizen. Wel heb ik regelmatig whatsapp contact met beide huizen en spreek ik vooral de kinderen van het Manasu Girl Care Center regelmatig via whatsapp videobellen. De kinderen vragen regelmatig wanneer ik langskom en helaas moet ik hun teleurstellen. Ik vind het ook erg jammer en mis hun ook. Wanneer ik de kinderen zie en spreek, maken zij een vrolijke indruk. Zij accepteren de situatie en zoeken steun bij elkaar.

Kinderen uit het Radha Kishan Home vieren Dashaera festival

Divali feest in het Manasu Girl Care Center

Ondanks dat ik dit jaar niet naar India kon reizen, wil ik toch twee meisjes uitlichten met wie ik in oktober 2019 enkele bijzondere en ontroerende momenten beleefd heb.

Venkey is 13 jaar en zij woont vanaf juni 2018 in Manasu Girl Care Center. Venkey vertelt dat haar ouders zijn overleden. Haar vader heeft een ongeluk gehad en haar moeder is van het leven beroofd. De laatste jaren leefde Venkey samen met haar blinde opa. In de vroege ochtend maakte zij ontbijt voor haar opa klaar en deed andere huishoudelijke werkzaamheden. Hierna ging zij naar de overheidsschool. Haar gratis lunch, die de kinderen daar kregen, deelde zij met haar opa. Iemand uit haar dorp had over het opvanghuis gehoord en heeft haar hier gebracht. In de toekomst wil zij bij de politie werken en mensen helpen. Zij is niet bang om Engels te spreken. In het Engels vertelt zij het volgende over haar verblijf in Manasu Girl Care Center: 'All members are friendly. Thinking don't go to my house, here only stay. In my house there is no one. In the future I will stay here'. Met tranen in haar ogen vertelt zij dat iedereen goed voor haar zorgt en dat iedereen als familie voelt. Venkey is een bijzonder sterk en veerkrachtig meisje. Je ziet een bepaalde innerlijke kracht bij haar en ik weet zeker dat zij een mooie toekomst voor zich heeft.

Venkey en Sandhya

Venkey

Kumari, 15 jaar. Lucky is haar bijnaam. Kumari woont vanaf 2012 in Manasu Girl Care Center. Voorheen woonde zij bij haar oom en tante in een dorp. Toen Kumari twee jaar oud was, is haar moeder na een lang ziekbed overleden. Haar vader was voor haar geboorte al overleden. Haar tante (zus van moeder) heeft de zorg voor haar op zich genomen. Hoewel Kumari nu dus in het Manasu Girl Care Center woont, heeft zij nog contact met haar oom en tante en logeert zij bij hun in de zomervakantie.

Kumari is blij hier te wonen. Haar letterlijke woorden 'here only happiness' spreekt zij uit met een gulle lach en een twinkeling in haar ogen. Zij zit in de tweede klas van de middelbare school en is een vrolijk en een vriendelijk meisje, aldus haar vriendinnen. Ze heeft gevoel voor humor en haalt graag grapjes uit. Ook noemen ze haar wel 'dancing girl', altijd aan het dansen en zingen, de bijnaam Lucky past goed bij haar. Deze Lucky heeft een speciaal plekje in mijn hart. Een gesprekje met haar klasgenoten ontroerde me speciaal. Kumari: 'In October I am thinking my mother is coming. My mother not came. In November I am thinking my mother will come soon'. De klasgenoten vragen haar dan: 'Who is your mother?' En lachend antwoordt Kumari: 'My mother is Sandhya-madam'. Dan schiet ik vol en krijg ik een brok in mijn keel. We omhelzen elkaar en houden elkaar even vast.

Kumari en Sandhya

Venkey en Kumari, twee meisjes die nu gelukkig en blij zijn. Die zich weer kind voelen en toekomstdromen hebben. Ieder kind, waar ook ter wereld, heeft recht op onderwijs en een veilig plekje om te wonen. De kinderen van het Radha Kishan Home en het Manasu Girl Care Center een toekomst geven, doen we samen. Zonder uw financiële steun was dit niet mogelijk geweest. Ik voel alleen maar dankbaarheid!

Beide opvanghuizen hebben het dit jaar extra moeilijk. Vanwege de lockdown komt niemand meer langs om maaltijden, kleding en schoeisel te doneren. Ook Stichting Manasu ontvangt minder donaties door het coronavirus. Scholen doen geen sponsorloop meer. Ook zijn er minder of geen donaties van kringloopwinkels en van de kerken, omdat deze minder geld ophalen voor de goede doelen. We hopen dat 2021 een beter jaar gaat worden!

Deze nieuwsbrief wil ik eindigen met een foto van de viering van Divali, het lichtjesfeest op 14 november. Divali is een prachtig feest, een van de belangrijkste feesten van de Hindoes. Een feest van de overwinning van het kwade, overwinning van het licht over de duisternis.

Namens het bestuur, Erik Beek, Marina Grevelink en Johan van Herk dank ik u voor uw donatie en voor uw vertrouwen! Met uw financiële steun worden de kinderen opgevangen en kunnen zij een opleiding volgen. Er zijn weer lichtpuntjes in hun leven. Samen geven wij de kinderen een kans op een beter leven.

Ook wensen wij u een mooi en vooral gezond 2021! Een jaar waarin we hoop en licht voelen, meer tijd met onze familie en vrienden kunnen doorbrengen. En samen de wereld een beetje mooier maken.

Fijn als u deze mail wilt doorsturen naar vrienden en familie. Wilt u nog een donatie overmaken dan kan dat op het rekeningnummer NL60INGB0008547647 t.n.v. Stichting Manasu te Zoetermeer. Alvast bedankt!

Lieve groet, mede namens de andere bestuursleden

Sandhya Siccama
Secretaris Stichting Manasu